

12. INTEGRALNI PREVOD DIREKTIVE 80/68/EEC

originalni naslov: COUNCIL DIRECTIVE of 17 Decembar 1979 on the protection of groundwater against pollution caused by certain dangerous substances (80/68/EEC)

objavljena: Official Journal L 020 of 26.01.1980, str.13.

DIREKTIVA SAVETA od 17. decembra 1979. o zaštiti podzemne vode od zagađivanja prouzrokovanog određenim opasnim supstancama (80/68/EEC)

SAVET EVROPSKE ZAJEDNICE,

imajući u vidu Ugovor o uspostavljanju Evropske ekonomske zajednice a naročito članove 100 i 235,

imajući u vidu predlog Komisije ⁽¹⁾, imajući u vidu mišljenje Evropskog parlamenta ⁽²⁾,

imajući u vidu mišljenje Ekonomskog i Socijalnog Odbora ⁽³⁾,

Obzirom da postoji hitna potreba za akcijom radi zaštite podzemnih voda Zajednice od zagađivanja, posebno onih uzrokovanih izvesnim toksičnim, persistentnim i bioakumulativnim supstancama;

Obzirom da akcioni program Evropske Zajednice iz 1973 godine o životnoj sredini ⁽⁴⁾, dopunjen potom 1977 godine ⁽⁵⁾, predviđa značajan broj mera za zaštitu podzemne vode od određenih zagađivanja;

Obzirom da član 4 Direktive Saveta 76/464/EEC od 4 maja 1976 o zagađivanju uzrokovanom određenim opasnim supstancama koje se ispuštaju u akvatičnu životnu sredinu Zajednice ⁽⁶⁾ nalaže sprovođenje posebne Direktive o podzemnim vodama;

Obzirom da svaka razlika između odredbi u državama članicama koje se odnose na ispuštanje određenih opasnih supstanci u podzemnu vodu, a koje su na snazi ili u pripremi, može stvoriti nejednake uslove konkurencije i tako direktno uticati na funkcionisanje zajedničkog tržišta; obzirom da u ovoj oblasti približavanje zakona prema članu 100 Ugovora treba podsticati;

Obzirom da je potrebno povezati ovo približavanje zakona sa akcijom Zajednice sa ciljem da se postigne, pomoću odredbi šireg opsega, jedan od ciljeva Zajednice u oblasti zaštite životne sredine i poboljšanja kvaliteta života; obzirom da se izvesne specifične odredbe moraju doneti s tim u vezi; obzirom da treba primeniti član 235 Ugovora, pošto ovlašćenja potrebna za ovu svrhu nisu predviđena Ugovorom;

Obzirom da treba isključiti iz okvira ove Direktive sledeće: ispuštanja kućnih otpadnih voda iz izolovanih domaćinstava i ispuštanja koja sadrže supstance sa lista I ili II u vrlo malim količinama, zbog malog rizika zagađivanja i teškoće kontrole ispuštanja takvog efluenta; obzirom da, takođe, treba isključiti ispuštanja materija koje sadrže radioaktivne supstance i koje će biti razmatrane posebnim instrumentom Zajednice;

Obzirom da je radi osiguranja efikasne zaštite podzemne vode u Zajednici neophodno sprečiti ispuštanje supstanci sa Liste I i ograničiti ispuštanja supstanci sa Liste II;

Obzirom da treba podvući razliku između direktnih ispuštanja opasnih materija u podzemnu vodu i aktivnosti za koje je moguće da uzrokuju indirektna ispuštanja;

Obzirom da, izuzev direktnih ispuštanja supstanci sa Liste I, koje su automatski zabranjene, sva ispuštanja moraju biti podvrgnuta sistemu dozvola; obzirom da dozvole mogu biti izdavane samo nakon ispitivanja životne sredine koja ispuštanja prima;

⁽¹⁾ OJ No C 37, 14.2.1978, p. 3

⁽²⁾ OJ No C 296, 11.12.1978, p. 35

⁽³⁾ OJ No C 283, 27.11.1978, p. 39

⁽⁴⁾ OJ No C 112, 20.12.1973, p. 3

⁽⁵⁾ OJ No C 139, 13.6.1977, p. 3

⁽⁶⁾ OJ No L 129, 18.5.1976, p. 23

Obzirom da treba pripremiti odredbe za izuzimanje od pravila zabrane ispuštanja u podzemnu vodu supstanci sa Liste I na osnovu obavljenih ispitivanja životne sredine koja ispuštanja prima pre izdavanja dozvole, pod uslovom da su ta ispuštanja u podzemne vode permanentno nepogodna za bilo kakvu drugu upotrebu, naročito za domaćinstva ili za poljoprivredu;

Obzirom da veštačka obogaćivanja podzemne vode namenjene za javno vodosnabdevanje treba da budu predmet posebnih propisa;

Obzirom da nadležni organi država članica treba da prate usaglašenost sa uslovima postavljenim u dozvolama i efekte ispuštanja na podzemne vode;

Obzirom da radi upravljanja podzemnim vodama treba voditi popis dozvola ispuštanja u podzemne vode supstanci sa Liste I, direktnih ispuštanja u podzemne vode supstanci sa Liste II i popis dozvola za veštačka obogaćivanja;

Obzirom da se, do momenta kada Republika Grčka postaje član Evropske ekonomske zajednice 1 januara 1981 u skladu sa Aktom o uslovima pridruživanja Republike Grčke i usklađivanja sa Ugovorom, javlja kao neophodno za tu državu, da period koji se odobrava državam članicama za donošenje zakona, propisa i administrativnih odredbi za usaglašavanje sa ovom Direktivom, bude produžen sa dve na četiri godine, imajući u vidu neadekvatnost tehničke i administrativne infrastrukture te države,

JE USVOJIO OVU DIREKTIVU:

Član 1

1. Svrha ove Direktive je da spreči zagađivanje podzemne vode supstancama koje pripadaju familijama i grupama supstanci sa lista I ili II iz Aneksa, označene nadalje kao "supstance sa Liste I ili II" i, koliko je to moguće, da kontroliše ili eliminiše posledice zagađenja koje se već desilo.

2. Za namene ove Direktive:

- (a) «podzemna voda» je sva voda koja se nalazi ispod površine zemlje u saturisanoj zoni i u direktnom je kontaktu sa zemljom ili donjim slojevima tla;
- (b) «direktno ispuštanje» je uvođenje u podzemnu vodu supstanci sa Liste I ili II bez proceđivanja kroz zemlju ili donje slojeve tla;
- (c) «indirektno ispuštanje» je uvođenje u podzemnu vodu supstanci sa Liste I ili II nakon proceđivanja kroz zemlju ili donje slojeve tla;
- (d) «zagađivanje» je direktno ili indirektno ispuštanje supstanci ili energije u podzemnu vodu od strane čoveka, čiji su rezultati takvi da ugrožavaju ljudsko zdravlje ili snabdevanja vodom, oštećuju žive resurse i akvatični ekosistem ili ometaju druga legitimna korišćenja vode.

Član 2

Ova Direktiva se neće primenjivati na:

- (a) ispuštanja otpadnih voda iz izolovanih domaćinstava koja nisu priključena na kanalizacioni sistem i smeštena su van zaštićenih zona izvorišta za zahvatanje vode za ljudsku potrošnju;
- (b) ispuštanja za koja je od strane nadležnih organa država članica utvrđeno da sadrže supstance sa Liste I ili II u tako malim količinama da ne postoji nikakva sadašnja ili buduća opasnost od pogoršanja kvaliteta podzemne vode koja je njihov recipijent;
- (c) ispuštanja materije koja sadrži radioaktivne supstance.

Član 3

Države članice će preduzeti potrebne korake da:

- (a) spreče uvođenje u podzemnu vodu supstanci sa Liste I; i

(b) ograniče uvođenje u podzemnu vodu supstanci sa Liste II da bi se izbeglo zagađivanje ove vode tim supstancama.

Član 4

1. Radi usaglašavanja sa obavezom iz člana 3 (a), države članice će:

- zabraniti sve direktne izlive supstanci sa Liste I,
- podvrći prethodnom ispitivanju svako odlaganje ili skladištenje u svrhe odlaganja ovih supstanci koje može dovesti do indirektnog unosa u podzemnu vodu. Na osnovu tog ispitivanja države članice će zabraniti takvu aktivnost ili će davati dozvole ukoliko je obezbeđen uvid u sve neophodne tehničke predostrožnosti neophodne za sprečavanje takvih izlivanja,
- primeniti sve odgovarajuće mere koje smatraju neophodnim, da spreče svaki indirektni unos supstanci sa Liste I usled aktivnosti na ili u zemlji, sa izuzetkom onih, pomenutih u drugoj alineji. One će obavestiti o tim merama Komisiju, koja može, u svetlu tih informacija, podneti predloge Savetu za reviziju ove Direktive.

2. Međutim, ukoliko prethodno ispitivanje utvrdi da je podzemna voda u koju se ispuštaju supstance sa Liste I očito i permanentno nepodobna za druge namene, posebno za potrebe domaćinstava i poljoprivrede, države članice mogu dozvoliti ispuštanje ovih supstanci, uz osuguranje da njihovo prisustvo ne ometa eksploataciju zemljišnih resursa. Ove dozvole mogu biti date samo ako su preduzete sve tehničke mere predostrožnosti radi osiguranja da te supstance ne mogu dosegnuti do drugih akvatičnih sistema ili ugroziti druge ekosisteme.

3. Države članice mogu, posle prethodnog ispitivanja, dozvoliti unos, kao reinjektiranje u isti akvifer, vode upotrebjene za geotermalne namene, crpljene vode iz rudnika i kamenoloma ili crpljene vode zbog građevinskih radova.

Član 5

1. Radi usaglašavanja sa obavezom iz člana 3 (b), države članice će podvrći prethodnom ispitivanju:

- sva direktna ispuštanja supstanci sa Liste II, da bi se ograničila takva ispuštanja,
- odlaganje ili skladištenje ovih supstanci u svrhe deponovanja, koje može dovesti do indirektnog unosa.

U svetlu ovog ispitivanja, države članice mogu izdati dozvolu, uz obezbeđenje da su primenjeni svi tehnički preduslovi za sprečavanje zagađivanja podzemne vode ovim supstancama.

2. Osim toga, države članice će preduzeti odgovarajuće mere koje smatraju neophodnim radi ograničenja svih indirektnih ispuštanja supstanci sa Liste II usled aktivnosti na ili u zemlji u odnosu na one, spomenute u prvom paragrafu.

Član 6

Pored odredbi članova 4 i 5, veštačka obogaćivanja u svrhu upravljanja podzemnom vodom biće predmet posebne dozvole koja se izdaje od strane država članica na osnovu principa »od slučaja do slučaja«. Takva dozvola će se izdavati samo ukoliko nema rizika od zagađivanja podzemne vode.

Član 7

Prethodno ispitivanje, shodno članovima 4 i 5, uključuje ispitivanje hidrogeoloških uslova razmatrane zone, mogućih sposobnosti očuvanja čistim tla i donjeg sloja, i rizika od zagađivanja

i promena kvaliteta podzemne vode usled izlivanja. Uspostaviće se svuda gde, sa gledišta životne sredine, ispuštanje supstanci u podzemnu vodu zadovoljava kao rešenje.

Član 8

Dozvole iz članova 4, 5 i 6 se ne mogu izdavati od strane kompetentnih organa država članica, dok se ne utvrdi da će se podzemna voda, i posebno njen kvalitet, biti podvrgnut potrebnom nadzoru.

Član 9

Kada se dozvoli direktno ispuštanje u skladu sa članom 4 (2) i (3) ili članom 5, ili kada se dozvoli odlaganje otpadne vode koja neizbežno izaziva indirektan unos, u skladu sa članom 5, dozvola će posebno sadržati:

- mesto ispuštanja,
- način ispuštanja,
- bitne preduoslove, pri čemu treba obratiti posebnu pažnju na prirodu i koncentraciju supstanci prisutnih u efluentima, karakteristike životne sredine koja ih prima i blizinu voda, posebno onih sa namenom za piće, termalnih i mineralnih voda,
- maksimalnu dozvoljenu količinu neke supstance u efluentu u toku jednog ili više utvrđenih vremenskih perioda i odgovarajuće zahteve u vezi koncentracije tih supstanci,
- postupke koji omogućavaju da se vrši monitoring upuštanja efluenta u podzemnu vodu,
- ukoliko je potrebno, mere za monitoring podzemne vode, posebno njenog kvaliteta.

Član 10

Kada se daje dozvola za odlaganje ili skladištenje u svrhu deponovanja koje može dovesti do indirektnog unosa supstanci, prema članovima 4 i 5, ona će, posebno, utvrditi:

- mesto gde se vrši odlaganje ili istovar,
- metode odlaganja ili istovara,
- bitne pretpostavke, pri čemu posebnu pažnju treba obratiti na prirodu i koncentraciju supstanci prisutnih u materijama koje se odlažu ili istovaruju, karakteristike životne sredine koja ih prima i blizinu voda, posebno onih sa namenom za piće, termalnu i mineralnu vodu,
- maksimalnu dozvoljenu količinu, u toku jednog ili više vremenskih perioda, materija koje sadrže supstance sa Liste I ili II, i gde je to moguće, samih supstanci koje se odlažu ili istovaruju, kao i odgovarajuće zahteve u vezi koncentracije tih supstanci,
- tehničke pretpostavke koje se imaju primeniti u slučajevima prema članu 4 (1) i 5 (1) radi sprečavanja bilo kog ispuštanja u podzemnu vodu supstanci sa Liste I i svako zagađivanje takve vode supstancama sa Liste II,
- ukoliko je potrebno, mere za monitoring podzemne vode, posebno njenog kvaliteta.

Član 11

Dozvole prema članu 4 i 5 mogu se izdavati samo za ograničen period, i biće pregledane najmanje jednom u četiri godine. One mogu biti produžene, dopunjene ili povučene.

Član 12

1. Ukoliko osoba koja zahteva dozvolu prema članu 4 i 5, nije u mogućnosti da se usaglasi sa postavljenim uslovima, ili ako je to evidentno nadležnoj službi države članice, zahtev će biti odbijen.

2. Ukoliko se uslovi iz dozvole ne izvršavaju, nadležni organ u državi članici će preduzeti odgovarajuće korake da se ti uslovi ispune; a ako je neophodno, dozvola će se povući.

Član 13

Nadležni organi država članica će pratiti usaglašenost sa uslovima postavljenim u dozvolama i efekte na podzemnu vodu usled izlivanja.

Član 14

Što se tiče ispuštanja supstanci sa Liste I ili II koja postoje u vreme kad se donosi ova Direktiva, države članice mogu ugovoriti period koji neće preći četiri godine od dana stupanja na snagu odredbi iznetih u članu 21 (1), po čijem isteku izlivanja koja su u pitanju moraju biti usaglašena sa ovom Direktivom.

Član 15

Nadležni organi u državama članicama će voditi popis dozvola, prema članu 4, za izlivanja supstanci sa Liste I, prema članu 5, dozvola za izlivanja supstanci iz Liste II i dozvola prema članu 6.

Član 16

1. U svrhe sprovođenja ove Direktive, države članice će dati Komisiji, na njen zahtev i od slučaja do slučaja, sve neophodne informacije, a posebno:

- (a) rezultate prethodnih ispitivanja prema članovima 4 i 5;
- (b) detalje izdatih dozvola;
- (c) rezultate preduzetih monitoringa i inspeksijskih pregleda;
- (d) popise propisane članom 15.

2. Informacija proistekla kao rezultat primene ovog člana može se upotrebiti samo u svrhu za koju je tražena.

3. Komisija i nadležni organi država članica, njihove zvanične i druge službe neće obelodanjivati dobijene informacije prema ovoj Direktivi, kao vrstu informacija obuhvaćenu obavezom profesionalne tajne.

4. Odredbe paragrafa 2 i 3 se neće sprečavati objavljivanje opštih podataka ili pregleda koji ne sadrže informacije koje se odnose na pojedinačne zahvate ili grupe zahvata.

Član 17

U vezi ispuštanja u prekogranične podzemne vode, nadležni organ države članice koja namerava da dodeli dozvolu za takva ispuštanja, obavestiće pre izdavanja dozvole drugu zainteresovanu državu članicu. Na zahtev zainteresovane države članice, a pre izdavanja dozvole, održaće se konsultacije u kojima može učestvovati Komisija.

Član 18

Sprovođenje mera preduzetih u skladu sa ovom Direktivom ne može ni uz kakvo opravdanje, voditi ka, bilo direktnom, bilo indirektnom, zagađivanju vode, navedenom u članu 1.

Član 19

Jedna ili više država članica može da, ukoliko je to pogodno, individualno ili zajednički da preduzme strožije mere od mera propisanih ovom Direktivom.

Član 20

Savet će na predlog Komisije, prema iskustvu, prerađivati i, ukoliko je neophodno, dopunjavati Liste I i II, tamo gde to odgovara, prebacivanjem određenih supstanci iz Liste II u Listu I.

Član 21

1. Države članice će proglasiti zakone, propise i administrativne odredbe neophodne za usaglašavanje sa ovom Direktivom u roku od dve godine od njenog usvajanja. One će o tome odmah obavestiti Komisiju.

Međutim, ovaj period se za Republiku Grčku u vezi njenog priključenja 1.01.1981, produžava na četiri godine.

2. Države članice će dostaviti Komisiji tekstove odredbi nacionalnog zakona koje su usvojile u oblasti pokrivenoj ovom Direktivom.

Član 22

Ova Direktiva se upućuje državama članicama.

U Briselu, 17 decembar 1979

za Savet
Predsednik
S.BARRETT

ANEKS
LISTA I FAMILIJA I GRUPA SUPSTANCI

Lista I sadrži pojedinačne supstance koje pripadaju familijama i grupama supstanci nabrojanim niže, sa izuzetkom onih koje se, na osnovu niskog rizika toksičnosti, perzistentnosti i bioakumulativnosti, smatraju neodgovarajućim za Listu I.

Takve supstance koje su obzirom na toksičnost, perzistentnost i bioakumulativnost, odgovarajuće za Listu II klasifikovaće se u Listu II.

1. Organohalogeni jedinjenja i supstance koje mogu obrazovati takva jedinjenja u akvatičnoj sredini
2. Organofosforna jedinjenja
3. Organokalajna jedinjenja
4. Supstance koje imaju karcinogena, mutagena ili teratogena svojstva u, ili preko, akvatične sredine (¹)
5. Živa i njena jedinjenja
6. Kadmijum i njegova jedinjenja
7. Mineralna ulja i ugljovodonici
8. Cijanidi

LISTA II FAMILIJA I GRUPA SUPSTANCI

Lista II sadrži pojedinačne supstance i kategorije supstanci koje pripadaju familijama i grupama supstanci navedenim niže, a koje mogu imati štetan uticaj na podzemnu vodu

1. Sledeći metaloidi i metali i njihova jedinjenja:

- 1. Cink**
- 2. Bakar**
- 3. Nikl**
- 4. Hrom**
- 5. Olovo**
- 6. Selen**
- 7. Arsen**
- 8. Antimon**
- 9. Molibden**
- 10. Titan**
- 11. Kalaj**
- 12. Barijum**
- 13. Berilijum**
- 14. Bor**
- 15. Uran**
- 16. Vanadijum**
- 17. Kobalt**
- 18. Talijum**
- 19. Telur**
- 20. Srebro**

¹) Ako su neke supstance sa Liste II karcinogene, mutagene ili teratogene, uključene su u kategoriju 4 ove Liste.

2. Biocidi i njihovi derivati koji se ne pojavljuju u Listi I.

3. Supstance koje imaju štetan uticaj na ukus i/ili miris podzemne vode, kao i jedinjenja koja mogu da uzrokuju obrazovanje takvih supstanci u toj vodi i da je učine nepodesnom za ljudsku potrošnju.

4. Toksična ili perzistentna organska jedinjenja silikona, kao i supstance koje mogu uzrokovati obrazovanje takvih jedinjenja u vodi, izuzev onih koja su biološki neškodljiva ili se brzo u vodi pretvaraju u neškodljive supstance.

5. Neorganska jedinjenja fosfora i elementarni fosfor.

6. Fluoridi.

7. Amonijak i nitriti.